

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

THÁNH-NGÔN CHƠN CỰC LÃO SƯ

**NƠI ĐÀN NÀO MÀ KHÁC HƠN
THÁNH GIÁO VÀ BÀY BIỆN
NHIỀU TRÁI CÁCH**

“Thì Đạo Hữu Không Phép Tham Dự!”

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2025
hai•không•hai•năm

NƠI ĐÀN NÀO MÀ KHÁC HƠN THÁNH GIÁO VÀ BÀY BIỆN NHIỀU TRÁI CÁCH, THÌ ĐẠO HỮU KHÔNG PHÉP THAM DỰ!

✍ 18-7-1928

CHƠN CỤC LÃO SƯ

HỈ CHƯ ĐẠO HỮU.

CHƯ ĐẠO HỮU ĐÃ CÓ NGHE LỜI THÁNH GIÁO VỀ vận mạng nên hư của nền Đạo. Vậy có hiểu rõ tôn chỉ chánh đáng của Đạo là sao chưa? M... N... nói thử.

Ấy là hành chánh, còn tôn chỉ là sao? Hiệp đặng chi? Kết dây thân ái đặng chi? Hiểu, nhưng chưa cạn đó.

Chư đạo hữu phải biết rằng: **Đạo trước khi gieo truyền cho ngoại quốc, phải dìu dắt kết chặt dân sanh nơi vùng Nam này, đặng cùng nhau chung hợp trên con đường hòa bình, chậm rãi lần ra khỏi lối khốn khổ lao lung nơi cõi trần này, rồi tự tại ngâm câu thái bình.** Chừng ấy chim về cội, cá về sông, hớn hờ trau về thiện niệm mà bước lên nấc thang Thiêng Liêng mới đặng.

Ngày nào Đạo nơi đây chưa hòa, người nơi đây chưa đủ sức kềm chế lấy nhau; và chưa đủ tinh thần ngay chánh, chỉ nẻo dẫn đàng, người Đạo chưa phé được tham danh chác lợi, thì ngày ấy Đạo nơi đây chưa gọi là trọn thành, thì cũng chưa một ai mong

khởi công mà tầm địa vị Thiêng Liêng được.

Chư đạo hữu phải lọc lừa lại, tìm người có tâm chí kết liên thân ái, chung hiệp nhau, bỏ sự lãng phí, dụng đồng tài nơi giọt mồ hôi được tích thiếu thành đa, gây dựng một cái nhà chung, để ngày phong võ nường dựa được thung dung, ngồi ngắm thế sự và chấn hưng mối Đạo quý hóa; ấy là không làm mà no; không đắp mà ấm cúng đó. Phương chi ràng buộc hình hài, thân hao trí mệt cả ngày, rốt lại còn chi tráng kiện mà xa lo rộng nghĩ?

Đạo chẳng phải một hội để lo chôn thây, cũng chẳng phải mối hàng để nhóng giá, mà chư đạo hữu hiện thời đã thấy Đạo có ích về hai sự ấy mà thôi.

Buồn! Người Đạo đã bơ thờ như gái mới về nhà chồng ban sơ, ruột trống lồng như thùng không, trí não chưa thấy xa hơn gối. Nhóm lại nghịch lẫn nhau, gièm siểm nhau, lo đứng trên người khác, nhưng lại không tài liệu biện cho có ích chi cả.

Đấng Chí Tôn vì thương dân tình nơi đây đã khổ tâm nên gieo Đạo, đem chiếc thuyền cận bến để diu dặt vào chỗ bình địa đặng tự tại thung dung, mà vì chưa hiểu thấu căn nguyên, khổ bao giờ trông thoát?

Đạo sắp tàn, nổi Đạo phân chia, chư đạo hữu phải lo níu kéo lại một mối, người nào hay người nấy, rời đây mỗi chỗ mỗi dựng riêng ra, chư đạo hữu mới tùy thế đó mà tom góp lại...

M... N... Hành lễ do Thánh Giáo lúc nơi Đền Cầu Kho chẳng nên bày vẽ nhiều.

(Văn Pháp bạch: ...)

Được, nhưng còn sơ sót, món nào liệu chẳng có ích, thì nên chế giảm, trừ ra **Nhạc phải giữ cho toàn, đi lễ cho có vẻ nghiêm nghị**, ấy là hai món đại khái đó.

Nhạc còn chưa đủ thể cách, đờn để rước chư Tiên, Thánh không phải vậy là đủ, người Nhạc Công phải ăn mặc tinh khiết. Sắp đặt vào khởi Nhạc phải có thứ lớp phân minh, chớ chẳng phải muốn đờn bài chi cũng đặn, ấy là trái Thánh ý đó. Phải sắp đặt lại nghe à!

Nơi đàn nào mà khác hơn Thánh giáo và bày biện nhiều trái cách, thì đạo hữu không phép tham dự.

THẮNG ■